

Nr 6.

Kungl. Maj:ts proposition till riksdagen angående gillande av den riksbanken meddelade frihet från skyldigheten att inlösa av banken utgivna sedlar med guld; given Stockholms slott den 13 januari 1923.

Under åberopande av bilagda utdrag av statsrådsprotokollet över finansärenden för denna dag vill Kungl. Maj:t härmed, i anledning av § 72 regeringsformen, hemställa,

att det i kungörelsen den 27 september 1922 lämnade medgivande, att riksbanken må för tiden till och med den 31 mars 1923 vara fritagen från skyldigheten att vid anfordran inlösa av banken utgivna sedlar med guld efter deras lydelse måtte av riksdagen gillas.

GUSTAF.

F. V. Thorsson.

Utdrag ur protokollet över finansärenden, hållet inför Hans Maj:t Konungen i statsrådet å Stockholms slott den 13 januari 1923.

Närvarande:

Statsministern och ministern för utrikes ärendena BRANTING, statsråden LINDQVIST, THORSSON, OLSSON, SANDLER, NOTHIN, SVENSSON, HANSSON, ÅKERMAN, LINDERS, SCHLYTER, ÖRNE.

Chefen för finansdepartementet, statsrådet Thorsson, anför:

Jag anhåller nu att få anmäla frågan om proposition till riksdagen med hemställan om godkännande av det i kungörelsen den 27 september 1922, nr 479, lämnade medgivande, att riksbanken må för tiden till och
Bihang till riksdagens protokoll 1923. 1 saml. 5 häft. (Nr 6.)

med den 31 mars 1923 vara fritagen från skyldigheten att vid anfordran inlösa av banken utgivna sedlar med guld efter deras lydelse.

Motsvarande fråga förevar vid 1922 års riksdag. I anledning av proposition den 7 januari 1922, nr 8, beslöt riksdagen gilla det av Kungl. Maj:t i kungörelse den 26 september 1921 lämnade medgivande, att riksbanken skulle för tiden till och med den 31 mars 1922 vara fritagen från sedelinlösningsskyldigheten (riksdagens skrivelse den 29 januari 1922, nr 16). I anledning av särskilda propositioner den 10 mars 1922, nr 137, och den 28 april 1922, nr 253, medgav riksdagen sedermera (skrivelser den 31 mars och den 12 maj 1922, nr 76 och 148), att riksbanken skulle för tiden från och med den 1 april till och med den 15 maj samt från och med den 16 maj till och med den 30 juni 1922 vara befriad från skyldigheten att vid anfordran inlösa av banken utgivna sedlar med guld efter deras lydelse. I överensstämmelse med riksdagens beslut utfärdade Kungl. Maj:t kungörelser den 31 mars och den 12 maj 1922 (nr 125 och 196).

Härefter har Kungl. Maj:t, med stöd av bestämmelse i § 72 regeringsformen, på framställning av fullmäktige i riksbanken och efter samråd jämväl med fullmäktige i riksgäldskontoret, medgivit befrielse från sedelinlösningsskyldigheten för tiden från och med den 1 juli till och med den 30 september 1922 (kungörelse den 15 juni 1922, nr 272).

Slutligen har Kungl. Maj:t utfärdat förut berörda kungörelse den 27 september 1922, vilken är av följande lydelse:

»Kungl. Maj:t har, med stöd av bestämmelse i § 72 regeringsformen, på framställning av fullmäktige i riksbanken och efter samråd jämväl med fullmäktige i riksgäldskontoret, funnit gott medgiva, att riksbanken må för tiden från och med den 1 oktober 1922 till och med den 31 mars 1923 vara fritagen från skyldigheten att vid anfordran inlösa av banken utgivna sedlar med guld efter deras lydelse, dock att detta medgivande skall, därest detsamma icke varder av nästföljande riksdag inom tjugu dagar från riksdagens början gillat, efter utgången av nämnda tid upphöra att lända till efter rättelse; ägande riksbanken rätt att, om förhållandena därtill giva anledning, även under den tid, berörda medgivande gäller, återupptaga inlösningen av bankens sedlar.»

*Departements-
chefen.*

Ett godkännande av den av mig nu ifrågasatta propositionen med hemställan om riksdagens gillande av Kungl. Maj:ts i sistberörda kungörelse lämnade medgivande synes mig icke böra innebära något riksdagens ställningstagande i fråga om riksbankens sedelinlösningsskyldighet efter den 31 mars 1923.

Då jag för övrigt saknar anledning att i detta sammanhang närmare uttala mig angående penningpolitiken, får jag alltså nu föreslå, att

Kungl. Maj:t, i anledning av § 72 regeringsformen, måtte avlåta proposition till riksdagen med hemställan,

att det i kungörelse den 27 september 1922 lämnade medgivande, att riksbanken må för tiden till och med den 31 mars 1923 vara frigtagen från skyldigheten att vid anfordran inlösa av banken utgivna sedlar med guld efter deras lydelse måtte av riksdagen gillas.

Till denna föredragande departementschefens hemställan, däri statsrådets övriga ledamöter instämma, behagar Hans Maj:t Konungen lämna bifall och förordnar, att proposition av den lydelse bil. litt. . . . vid detta protokoll utvisar skall avlåtas till riksdagen.

Ur protokollet:

Fritiof Englund.